

kao podne postati. I Gospodin će te stalno voditi, i zadovoljavati tvoje želje dobrim stvarima, i učiniti ti kosti jakima, i bit ćeš kao zalijevani vrt, kao izvor vode, čije vode ne presušuju“ (Iz 58,6-11).

Inicijativa „24 sata za Gospodina“ koja će se slaviti u petak i subotu prije četvrtog Korizmenog tjedna, bit će uvedena u svim biskupijama. Toliko se ljudi, uključujući i mlade, vraćaju sakramentu Pomirenja; kroz to iskustvo ponovo otkrivaju put povratka Gospodinu, živeći trenutak intenzivne molitve i pronalazeći značenje u svojim životima. Još jednom postavimo sakrament Pomirenja u središte na takav način koji će omogućiti ljudima da svojim rukama dodirnu veličinu Božjeg milosrđa. Jer će svaki pokajnik biti izvor istinskog unutarnjeg mira.

Nikada se ne ću umoriti od inzistiranja da ispovjednici budu izvorni znakovi Očevog milosrđa. Ne postajemo automatski dobri ispovjednici. Postajemo dobri ispovjednici kada, iznad svega, dopustimo sebi da budemo pokajnici u potrazi za njegovom milošću. Nikada nemojmo zaboraviti da biti ispovjednik znači sudjelovati u samoj Isusovoj zadaći da budemo stvarni znakovi stalnosti božanske ljubavi koja oprašta i spašava. Mi svećenici smo primili dar Duha Svetoga za opraštanje grijeha i mi smo za to odgovorni. Nitko od nas ne vlada nad ovim sakramentom, već smo, kroz njega, vjerni sluga Božjeg milosrđa. Svaki ispovjednik mora prihvatiti vjernika poput oca u poredbi o rasipnom sinu: otac koji trči ususret sinu usprkos činjenici da je potratio svoje nasljedstvo. Ispovjednici su pozvani prigrliti pokajničkog sina koji se vratio kući i izraziti radost što ga ponovo imaju. Nikada se ne umorimo niti od odlaska do drugog sina koji stoji vani nesposoban radovati se, kako bi mu objasnili da je njegov sud strog i nepravedan i beznačajan u svjetlu očevog bezgraničnog milosrđa. Neka ispovjednici ne pitaju beskorisna pitanja, već poput oca u poredbi, prekinu unaprijed pripremljen govor rasipnog sina, kako bi ispovjednici mogli naučiti prihvatiti molbu za pomoć i milosrđe koje izbija iz srca svakog pokajnika. Ukratko, ispovjednici su pozvani uvijek biti znak prvenstva milosrđa, svugdje i u svakoj situaciji, bez obzira na sve.

Misna slavlja i župni oglasi

Poned. 18. siječnja	17.30 + Ante Cindrić
Utorak, 19. siječnja	17.30 + Željko Žilić
Srijeda, 20. siječnja	17.30 Na čast Sv. Josipa: + Mladen Bokulić
Četvrt., 21. siječnja	17.30 + Marija i Ivan Sudarić; Marija Juričić
Petak, 22. siječnja	17.30 + Vladimir Bokulić
Subota, 23. siječnja	17.30 + Tomislav Ivčević; Marica, Milan, Ivica i Kate Mihaljević
24. siječnja – 3. Nkg	10 SVETIŠTE: Misa za narod
DAN	12 CEROVNIK: + Marija i Franc Kalčić
GOSPODNJI	16 SKRADNIK: + Ana Lešić; Dijana Jurković

BLAGOSLOV OBITELJI završen je u subotu, 16. siječnja. Ukoliko obitelj nije bila kod kuće ili sam nekoga slučajno mimoišao, javite se pa ću naknadno doći. Hvala svima na strpljivom čekanju i lijepom gostoprimstvu. Hvala na novčanim darovima za obnovu Svetišta i crkve; mažnariju i daru za svećenika u novcu i namirnicama. Budite i nadalje osobnom i obiteljskom molitvom dionici primljenog blagoslova te ga i sami darujte drugima.

ŽUPNA KATEHEZA – neće ovaj tjedan biti održavana.

PLASTIČNE ČEPOVE – za oboljele od leukemije i limfoma donesite u sakristiju.

POLJSKA – biskupijsko hodočašće od 18. – 22. travnja 2016. Cijena je 1.950 kn.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

17. 1. 2016. • 2. NKG • God. VII. • br. 3 (281)

Misericordiae Vultus - Lice milosrđa (3. dio)

Bula proglašenja izvanrednog jubileja milosrđa

12. Crkva je ovlaštena naviještati Božje milosrđe, živo srce Evanđelja, koje na svoj vlastiti način mora probiti srce i um svake osobe. Kristova Supružnica mora uzorak svojeg ponašanja uskladiti s Božjim Sinom koji je išao do svakoga bez iznimke. U današnje vrijeme, kada Crkva ima zadaću nove evangelizacije, tema milosrđa treba uvijek iznova biti predložena s novim entuzijazmom i obnovljenim pastoralnim djelovanjem. Za Crkvu i za vjerodostojnost njenih poruka je u potpunosti ključno da ona sama živi i svjedoči milosrđe. Njezin jezik i njezine geste moraju prenositi milosrđe, tako da dotaknu srca svih ljudi i ponovo ih inspiriraju da pronađu cestu koja vodi do Oca. Crkvena prva istina je ljubav Krista. Crkva sebe čini služavkom te ljubavi i posreduje ju svim ljudima: ljubav koja oprašta i izražava se u samodavanju. Posljedično, gdje je god Crkva prisutna, Očevo milosrđe mora biti očito. U našim župama, zajednicama, udruženjima i pokretima, jednom riječju, svi bi trebali naći oazu milosrđa gdje god ima kršćana.

13. Želimo živjeti ovu Jubilarnu godinu u svjetlu Gospodinovih riječi: Milosrdan kao Otac. Evanđelist nas podsjeća na učenje Isusa koji kaže, „pa budite dakle i vi milosrdni kao što je milosrdan vaš Otac!“ (Lk 6,36). To je program života koji iako je zahtjevan je pun radosti i mira. Isusova je zapovijed usmjerena prema svakome tko je voljan slušati njegov glas (usp. Lk 6,27). Stoga, kako bismo bili sposobni za milosrđe, moramo prvo biti na raspolaganju za slušanje Riječi Božje. Što znači ponovo otkriti vrijednost tišine kako bi razmatrali Riječ koja nam dolazi. Na taj će način biti moguće razmatrati Božje milosrđe i prisvojiti ga kao svoj stil života.

14. Praksa hodočašća ima posebno mjesto u Svetoj godini, jer predstavlja putovanje koje svaki od nas napravi u ovom životu. Sam život je hodočašće, i ljudsko biće je putnik, hodočasnik koji putuje napredujući putem do željenog odredišta. Slično tome, da dođe do Svetih vrata u Rimu ili na nekom drugom mjestu na svijetu, svatko, svaki sukladno svojoj sposobnosti, će morati otići na hodočašće. Biti će to znak da je milosrđe također cilj za dostignuti i da zahtijeva predanost i žrtvu. Neka hodočašće bude pokretna sila za obraćenje: prelaskom praga Svetih vrata pronaći ćemo snagu prihvatiti Božje milosrđe i posvetiti se tome da budemo milosrdni prema drugima kako je Otac bio prema nama. Gospodin Isus nam pokazuje korake hodočašća kako bismo dosegli naš cilj: „Ne sudite! Tada ne ćete biti suđeni. Ne osuđujte i ne ćete biti osuđivani! Opraštajte i bit će vam oprošteno. Dajte i dat će vam se: dobru mjeru, punu, stresenu i preobilnu dat će vam u krilo. Jer će vam biti odmjereno jednakom mjerom kojom vi mjerite.“ (Lk 6,37-38). Gospodin nas iznad svega traži da ne sudimo i ne osuđujemo. Ako itko želi

izbjeći Božju osudu, ne bi se trebao postavljati za suca svojeg brata ili sestre. Ljudska bića kada god sude ne gledaju dalje od površine, dok Otac gleda u samu srž duše. Koliko štete naprave riječi kada su motivirane osjećajima ljubomore ili zavisti! Govoriti loše o drugima stavlja ih u loše svjetlo, narušava njihov ugled i ostavlja ih kao plijen hirovima tračeva. Suzdržati se od suđenja i osuđivanja na pozitivan način znači znati kako prihvatiti dobro u svakoj osobi i poštediti je ikakve patnje uzrokovane našim djelomičnim sudom i našom pretpostavkom da znamo sve o njoj. Ali to još nije dovoljno da izrazimo milosrđe. Isus nas također traži da opraštamo i da dajemo. Da budemo instrumenti milosrđa jer smo mi oni koji su prvo primili milosrđe od Boga. Da budemo velikodušni prema drugima, znajući da nas Bog zatrpava svojom bezgraničnom velikodušnošću.

Stoga je, milosrdan poput Oca, „moto“ ove Svete godine. U milosrđu pronalazimo dokaz kako nas Bog voli. Daje nam cijelog sebe, uvijek, slobodno, ne tražeći ništa zauzvat. Dolazi nam u pomoć kada god ga pozovemo. Kako je lijepo što Crkva počinje svoj dan moleći riječima: „Bože, spasi me; Gospode, dođi mi brzo u pomoć“ (*Ps 70,2*)! Pomoć koju tražimo je već prvi korak Božjeg milosrđa prema nama. Dolazi nam pomoći u našim slabostima. Njegova se pomoć sastoji u tome da nam pomaže da prihvatimo njegovu prisutnost i njegovu blizinu nama. Dan za danom, dotaknuti njegovim suosjećanjem, možemo postati suosjećajni prema drugima.

15. U ovoj Svetoj godini, veselimo se iskustvu otvaranja naših srca onima koji žive na samim rubovima društva: rubovima koje je moderno društvo samo stvorilo. Koliko danas u svijetu ima nesigurnih i bolnih situacija! Koliko rana nose tijela onih koji nemaju glasa jer je njihov jauk zagušen i utopljen ravnodušnošću bogatih! Tijekom ovog Jubileja će Crkva biti više pozvana izliječiti te rane, pomazati ih uljem utjehe, povezati ih milosrđem i izliječiti ih solidarnošću i obazrivom brigom. Nemojmo upasti u ponižavajuću ravnodušnost ili monotonu rutinu koja nam sprječava otkrivanje novosti! Odbijmo destruktivan cinizam! Otvorimo svoje oči i uočimo jad svijeta, rane naše braće i sestara kojima je osporavano dostojanstvo i prepoznajmo da smo primorani obratiti pažnju na njihov poziv u pomoć! Dosegnuti ih i dati im podršku tako da mogu osjetiti toplinu naše prisutnosti, našeg prijateljstva i našeg bratstva! Neka njihov krik postane naš i neka zajedno slomimo granice ravnodušnosti koje prečesto nadmoćno vladaju i maskiraju naše licemjerstvo i egoizam!

Goruća mi je želja da tijekom ovog Jubileja, kršćani odražavaju tjelesna i duhovna djela milosrđa. Bit će to način ponovnog buđenja naše svijesti, prečesto otupjele prema siromaštvu. I neka dublje uđemo u srž Evanđelja gdje siromašni imaju posebno iskustvo Božjeg milosrđa. Isus nas u svojim propovijedima upoznaje s tim djelima milosrđa kako bismo mogli znati živimo li ili ne poput njegovih učenika. Ponovno otkrijmo ona tjelesna djela milosrđa: gladna nahraniti, žedna napojiti, gola zaodjenuti, stranca prihvatiti, bolesna ozdraviti, zatvorenoga posjetiti i mrtva pokopati. I ne zaboravimo duhovna djela milosrđa: nesigurnoga savjetovati, neuka podučiti, grješnika pokarati, žalosna utješiti, uvrede oprostiti, podnositi one koji nam čine zlo i moliti za žive i mrtve. Ne možemo pobjeći Gospodinovim riječima i one će služiti kao kriterij po kojem će nam se suditi: jesmo li nahranili gladne i dali piti žednima, primili stranca i zaodjenuli gola, ili proveli vrijeme s bolesnima i zatvorenima (*usp. Mt 25,31-*

45). Više od svega pitat će nas jesmo li pomogli drugima da pobjegnu od sumnji koje ih bacaju u očaj i koje su često izvor usamljenosti; jesmo li pomogli pobijediti ravnodušnost u kojoj milijuni ljudi žive, posebno djeca kojima su ukinuta temeljna sredstva koja bi ih oslobodila od okova siromaštva; jesmo li bili blizu usamljenima i ožalošćenima; jesmo li oprostili onima koji su nas uvrijedili i odbacili sve oblike ljutnje i mržnje koji dovode do nasilja; jesmo li imali onu vrstu strpljenja koje Bog pokazuje, koji je toliko strpljiv s nama; i jesmo li u svojim molitvama Gospodinu predali svoju braću i sestre. U svakom od ovih „malih“ je Krist prisutan. Njegovo tijelo postaje vidljivo u tijelu mučenih, zdrobljenih, šibanih, pothranjenih i protjeranih ... kako bi ih priznali, dodirnuli i zbrinuli. Ne zaboravimo riječi svetog Ivana od Križa; „dok se pripremamo napustiti ovaj život, bit ćemo suđeni temeljem ljubavi.“ [12]

16. U Evanđelju po Luki pronalazimo drugi važan element koji će nam pomoći da ovaj Jubilej živimo s vjerom. Luka piše da se Isus na Sabat vratio u Nazaret i, kako je bio običaj, ušao u sinagogu. Pozvali su ga da čita i komentira Pismo. Odlomak je bio iz Izaije gdje je pisano: „Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zaboravljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; da navijestim godinu milosti Jahvine“ (*Iz 61,1-2*). „Godina milosti Gospodnje“ ili „milosrđa“: to je Gospodin proglasio i to mi želimo živjeti sada. Ova će Sveta godina navijestiti bogatstvo Isusove zadaće koja odzvanja u riječima proroka: siromašnima donijeti riječ i gestu utjehe, proglasiti slobodu onima koji su okovani novim oblicima ropstva u modernom društvu, vratiti pogled onima koji više ne vide jer su obuzeti samima sobom, vratiti dostojanstvo svima kojima je bilo oduzeto. Isusovo je propovijedanje ponovno učinjeno vidljivim u odgovoru kršćanskih vjernika koji su pozvani dati svoje svjedočanstvo. Neka nas prate Apostolove riječi: Onaj koji čini djela milosrđa, neka ih čini radosno (*usp. Rim 12,8*).

17. Korizmeno bi vrijeme tijekom ove Jubilarne godine trebalo biti življeno intenzivnije kao povlašteni trenutak slavljenja i doživljavanja Božjeg milosrđa. Koliko je stranica Svetog Pisma prikladno za meditaciju tijekom tjedana Korizme da nam pomogne ponovno otkriti Očevo milosrdno lice! Možemo ponoviti riječi proroka Miheja i učiniti ih svojim: Ti si, o Gospodine, Bog koji prelaziš preko prekršaja i opraštaš grijeh, koji ne ustraje dovijeka u svojem gnjevu, nego uživa u iskazivanju milosti. Ti ćeš nam se, Gospodine, vratiti i imati milosti prema svojem narodu. Satr ćeš naše grijeha i baciti ih na dno mora (*usp. Mih 7,18-19*).

O stranicama proroka Izaije se također može meditirati posebno tijekom tog perioda molitve, posta i djela milosrđa: Nije li to gozba koju sam izabrao: olabaviti okove zloće, poništiti uzde jarma, osloboditi potlačene i prekinuti svaki obruč? Nije li to podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš golog i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi? Tada će se tvoje svjetlo probiti kao zora, i tvoje će ozdravljenje brzo izviriti, tvoja će pravednost ići pred tobom, slava će Gospodnja biti tvoja straža. Vikneš li, Gospodin će ti odgovoriti, kad zavapiš reći će: „Evo me!“ Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu, dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmuni i tama će tvoja

